

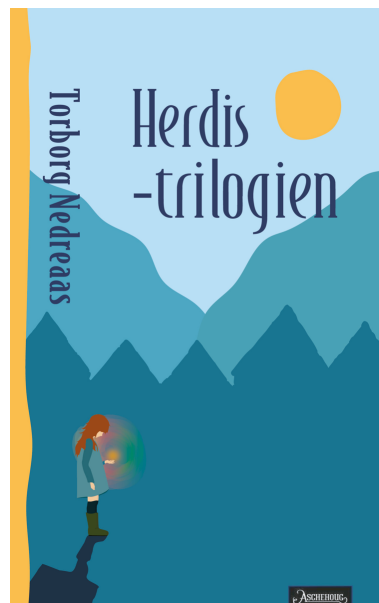
NYHETSBRUV 2/20

Her kommer det andre, og siste, nyhetsbrevet i 2020. Tradisjonen tro sender vi det ut rett før markeringen av Nedreaas' bursdag. Det er ikke så lett å arrangere litteraturarrangement i disse tider, men vi har bestemt at vi skal forsøke. Så da blir det feiring av Nedreaas' 114-årsdag i Olav H. Hauge-salen på Litteraturhuset i Bergen 13/11 kl. 18. Det er fortsatt en del uklarheter om program og antall tillatte publikummere, men vi har invitert spennende og engasjerte paneldeltakere som Sofie Marhaug og Mimir Kristjansson. Den faglige delen av programmet glir etterhvert over i en del med musikk fra folkemusikkbandet Albert og Elise, og så blir det mat, drikke og sosialt samvær. Følg med på de offisielle sidene våre, og se detaljert program senere i nyhetsbrevet.

Før den tid, allerede 2/11, holdes en spennende panel-samtale på Litteratur på Blå. Dette arrangementet er åpent for 30 deltakere og vil strømmes digitalt, se kalenderen senere i nyhetsbrevet for detaljer.

Som mange av dere sikkert husker, har selskapet helt fra starten av jobbet hardt for at Nedreaas skal få en statue i Bergen. Det gjør vi fortsatt. Kommunen har vedtatt at det skal settes opp fem minnesmerker det kommende tiåret over kvinner som har utmerket seg spesielt. Dette skyldes den ekstremt skeive kjønnsbalansen i statuejungelen. Nedreaas nevnes ofte i diskusjonene om hvem disse fem skal være, men det er ennå ikke bestemt at hun skal få et minnesmerke. Vi har stor tro på at det blir noe av, men vi trenger hjelp av alle som kan øve trykk på de kommunale politikerne. Det er visstnok etter initiativ fra Rødt lagt inn en merknad i bystyret om at Nedreaas skal være med i Kvinner på sokkel-prosjektet, men det er uvisst hvor bindende slike merknader er. Avgjørende er det visst også at det kan komme gode forslag på hvor et slikt minnesmerke kan reises. Vi ser for oss at Biblioteksplassen, Johanneskirke-trappen og Nygårdsparken er gode lokaliteter.

En annen nyhet er at Aschehoug skal gi ut Herdis-bøkene på nytt i en samleutgave. Planlagt utgivelse er nå i slutten av oktober. Det ser vi virkelig fram til, og vi har gjort en avtale med forlaget om å få kjøpe en del av opplaget til en god pris. Lenge var det snakk om at *Trylleglasset* bare skulle være med i utdrag, men heldigvis gikk forlaget med på at hele samlingen skulle være med. Dette er altså første gang hele trilogien utgis i en pocketbok. Dermed er Herdis mer levende enn på lenge. Boken kan du kjøpe for 200,- + porto her: nettbutikk.torborgnedreaas@gmail.com. Da er du også med på å støtte selskapets virksomhet videre. Vi anser boken som en fin gave i sin alminnelighet og som julegave i særdeleshet! Se, så nydelig den er:

Økonomien i selskapet er grei. Selv i annerledes-året 2020 har det ikke vært noe problem å finne gode utgifts-poster. Vi har søkt om midler fra flere hold og fått en del tilslag (se forrige nyhetsbrev). Noen av disse midlene er knyttet til bestemte aktiviteter, f.eks. bursdagsmarkeringen, og må rapporteres på. Det er stas å kunne dele nyheten om et kjærkomment tilskudd til selskapskassen; Nedreaas' arvinger har bestemt seg for å overføre royalty-inntektene sine til oss. Det står en liten sum på kontoen, og det kommer visstnok utbetalinger hvert femte år. Det er ikke snakk om de store summene, men for oss, som ikke baserer inntektene våre på medlemskontingent, er det trygghet i å ha en slags «fast inntekt». Tusen takk!

Vi har diskutert mye hva vi skal bruke penger på. Noen av forslagene vi har diskutert mest, er om vi skal opprette et legat, dele ut et skrivestipend, lage en skrivekonkurranse og arrangere en byvandring i Nedreaas' fotspor. Vi er ikke i mål med noe av dette, men ønsker virkelig at vi kan bidra til at det skjer noe kreativt i Nedreaas' ånd. Det er alltid mulig å bli grasrotgiver [her](#) eller støtte oss ved å gi et bidrag til kontonummer 3208 25 40384 eller via vipps #530035.

Vi sitter på et ganske stort lager av *Av måneskinn gror det ingenting*. Vi har derfor tilbudt noen skoler klassesett til en overkommelig pris. Det er fortsatt ikke sånn at lageret er tomt, så om det er noen lærere som på vegne av skolen sin ønsker et slikt classesett, er det bare å ta kontakt på mail.

Det har definitivt ikke vært en rolig Nedreaas-høst. Og det setter vi i selskapet selvsagt stor pris på. Vårt hovedformål er å skape blest om forfatterskapet, slik at Nedreaas ikke forsvinner ut i glemselens rekker, som er tilfelle med mange, også gode, forfattere noen generasjoner etter at de har vært aktive. Derfor fulgte vi interessert med på debatten som fulgte Toril Mois lesing av *Av måneskinn gror det ingenting* i Nasjonalbibliotekets forelesningsrekke (se seinere i nyhetsbrevet).

Selskapet har nå eksistert i noen år. Aktiviteten har vært stor og variert. Fra og med neste år planlegger vi å holde årsmøte en gang på våren, der vi bl.a. utlegger statutter og legger fram en årsrapport. Vi vil mest sannsynlig legge disse årsmøtene sammen med et mer faglig program og ønsker så stort oppmøte som mulig. Årsmøtet vil bli annonsert på vår fb-side og nettside – følg med!

Vi selger fremdeles *Av måneskinn gror det ingenting* og flotte nett med Nedreaas-logoen vår til 100,- per del + porto på [hjemmesiden vår](#).

Debatten om *Av måneskinn gror det ingenting*

Apropos *Av måneskinn* har det som nevnt, vært mye oppmerksomhet rundt Nedreaas' og hennes roman fra 1947. Startskuddet for denne debatten gikk da professor Toril Moi holdt et digitalt foredrag om *Av måneskinn* på Nasjonalbibliotekets nettsider og seinere publiserte deler av dette som tekst i Morgenbladet.

Deretter var professor emerita Irene Iversen og professor emeritus Per Buvik ute og kritiserte Mois tolkning av Nedreaas' roman, hennes personlige lesemåte og tolkninger.

Dessverre har vi ikke mulighet til å dykke dypere ned i argumentene og uenighetene her, men vi har gjort et forsøk på å oppsummere debatten. Du kan lese sammendraget på nettsidene våre [her](#).

MIN NEDREAAS: LIV MJELDE

Liv Mjelde er sosiolog og professor emerita i yrkespedagogikk ved OsloMet. Mjelde skriver her om sitt forhold til Nedreaas, eller Tob, og deres opplevelser.

Varme dager på Blylaget

Jeg oppdaget Tobs bøker på 1960-tallet. Jeg hadde funnet *Bak skapet står øksen* og *Stoppsted* i København da Kvindelig læseforening la ned sin virksomhet og solgte sine bøker. Der lå Tobs bøker midt mellom Andre Malraux og Romain Rolland. 12 bind av Rollands *Jean Christophe* lå på bordet. Jeg hadde funnet seks av dem og en annen kvinne de andre seks. Vi trakk lodd og jeg vant.

Mitt nære, lange vennskap med Tob og Aksel startet på 1970-tallet. Jeg jobbet da på yrkesskolene i Oslo. YLI (Yrkesskole-elever og lærlingers interesseorganisasjon) var nettopp stiftet. På stiftelseskongressen 1. mars 1970 la elever fram en sterk kritikk av yrkesskolens lærebøker. De ble beskrevet som indoktrinerende og fordømmende. Der skulle ikke fremmes noen forståelse av samfunnsutviklingen hverken gjennom historie eller litteratur, men elevene skulle lære å bli lydige borgere og entreprenører. Jeg bestemte meg for å lage en antologi med utgangspunkt i sak- og skjønnlitteratur for å fortelle en annen historie. Jeg søkte etter stemmer som kunne belyse verden på en mer nyansert og undrende måte. Men fra 1950-tallet var det lite skjønnlitteratur å finne, få kritiske stemmer å høre. Unntakene var *De varme hendene* (1952) av Torborg Nedreaas og *Jonas* av Jens Bjørneboe (1955).

Jeg ringte dem begge. Jens Bjørneboe fortalte meg at jeg vekket han opp av en rus. Han ville helst ikke snakke. Men min telefon til Tob førte til en invitasjon til å besøke Blylaget, noe som ble begynnelsen på et langt vennskap med mange kvalifiserende samtaler som alltid skapte nye indre dialoger. Våre samtaler var personlige og politiske. Vi undret oss sammen i latter og også ofte med tårer.

Det ble mange turer til Blylaget. Huset var også åpent for min familie og mine venner, noe som skulle føre til oversettelser av Tobs arbeider til fransk og engelsk. Hun var allerede oversatt til språkene de brukte øst for jernteppet, men ikke til Vestens språk. Hennes bøker var berømte i gamle Sovjetunionen og rublene var der. Vi pleide å le av at hun var millionær i rubler, men det hjalp ikke på en ellers trang økonomi.

Tob og Aksel møtte hverandre i Leirvik på Stord. Slik jeg har forstått det, kom han som leder av Vennsambandet Norge-Sovjetunionen til Stord i fredsdagene i 1945. De giftet seg i 1947 og flyttet til Nesodden. Aksel var utdannet jurist, men arbeidet stort sett som oversetter i den perioden jeg kjente dem. Han oversatte gjerne fra russisk. Han var et lyttende menneske og en stor beundrer av sin kvinne. Hennes dramatiske historiefortellinger tok han med sindig ro. Vi var ved enhver middag innom hennes tid på Stord og opplevelsene der.

De første etterkrigsårene var medlemmer av NKP høyt respektert. Kommunistene var beundret for sin innsats i undergrunnsbevegelsen under okkupasjonen. Tob og Aksel var tilknyttet Furubotn-fløyen, som ble ekskludert i 1949. De politiske kampene og motsetningene – å forstå det uforståelige i vår verden og virkelighet – var utgangspunktet for mange av våre samtaler. Vietnamkrigen, kamp mot krig og atomvåpen, våpenkappløpet. Krigers dårskap er vanskelig å fatte. Tob og Aksel hadde sine meningers mot i mange av etterkrigstidens stormer. Aksel hadde vært del av *Mot Dag*. Han hadde vært medarbeider i Fram forlag og var med å utforme *Arbeidernes Leksikon*. Under krigen var han kurér, måtte flykte, og virket en tid ved flyktningkontoret i Stockholm. Han arbeidet også for eksilregjeringen i London.

Etter krigen var Tob aktiv i *Kvinnen og Tiden*. Dette tidsskriftet kom ut mellom 1945 og 1955 og er beskrevet som «et av de mest bastant glemte fenomener i den nyere norske kvinnehistorien» (*Kvinnenes kulturhistorie*, 1985). Drivkreftene bak tidsskriftet var blant annet en rekke kvinner som hadde deltatt i motstandsarbeid under krigen. De tilhørte stort sett venstresiden i politikken. Ved Stortingsvalget i 1945 fikk DNA og NKP klart flertall, med 87 av de 150 valgte representantene. Syv av de 150 var kvinner: Kirsten Hansteen, Johanne Samueline Pedersen, Rakel Sewerin, Astrid Skare, Klara Amalie Skoglund, Claudia Olsen, og Margit Schiøtt. Én kvinne fikk sete i regjeringen. Kirsten Hansteen fra NKP ble konsultativ statsråd i Sosialdepartementet, den første kvinne i regjering i Norge.

Tob og Aksel hadde et rikt liv på mange måter, men ikke på gods og gull. Jeg husker godt da hun endelig fikk litt lønn for sitt arbeid. I 1982 utga Aschehoug hennes samlede verker. Hun må ha fått betalt. De fikk inne-toalett og bad for første gang i sitt Blylaget-liv. Det ble slutt med turene til utedoen. Tob kjøpte seg også en minkkåpe. Jeg husker hun danset rundt i den flotte minken på det grønnsåpeskurte gulvet, så vidt jeg husker med sigaretten i den ene handen og astmainhalatoren i den andre. Siameserne klatret opp søylene og kom seg unna. Søylene var kledd med strie og kattedørne fikk gode grep.

Tob hadde et sterkt forhold til nikotinen. Hun var sjelden å se uten en sigarett i munnstykket og gjerne et glass i hånden. Det var vanskelig når hun var på sykehus, noe som skjedde av og til. Jeg husker hun ringte meg fra Rikshospitalet. «Ta med noen sigaretter, Liv og kanskje litt til sigarettene». Jeg troppet opp med glass, litt fransk drikke og naturligvis sigaretter. Vi snek oss ned i kjelleren og der satt vi trygt og godt på en benk under ventilasjonskanalene som varmet hele hospitalet. Vi følte oss som lovbrøtere som slapp unna med forbrytelsen. Vi var i latterhumør.

Mine dager på Blylaget var fylt av bestemte ritualer. Jeg tok Nesoddbåten fra Rådhusbrygga til Nesoddtangen og videre bussen til Blylaget. Jeg gikk ned bakken mot Bunnefjorden og opp til Karl Pedersens vei til nr. 11. «Slottet», som huset ble kalt, lå høyt, med utsikt over

natur og fjord og en hage hvor forsythia-busken blomstret om våren. Ofte var jeg der fra morgen til kveld. Hvis det var vinter, hadde jeg med meg skiene, og Aksel og jeg kunne ta oss en skitur mens Tob forberedte lam-mesteken. Om sommeren hendte det at Aksel og jeg badet i Bunnefjorden. Om høsten kunne vi gå på jakt etter sopp, og hvis du kom til første juledags frokost, var det gammelost og portvin på bordet. Peisen var tent i gangen og flammene lyste opp og ønsket oss velkommen.

Jeg hadde min faste plass ved bordet ved Aksels høyre side. Tob satt vis a vis Aksel. Hvis en venn var med meg, satt han eller hun ved siden av Tob. Vi snakket ofte om livet og kjærligheten og våre komplekse forhold til menn, Tob og jeg. Som Tob sier: «...de vidunderlige tingene i livet er brannfarlige. Vi mennesker har en viss tilbøyelighet til å dette i brønner. Men vi har også en voldsom livsvilje til å klatre opp igjen».

Vi hadde mange felles erfaringer. Blant annet hadde vi begge tatt noen lite kloke avgjørelser i livet. Våre følelsesliv rommet mengder av lidenskap, kjærlighet og hat, sjalusi og dårskaper som vi delte med hverandre. For Tobs del endte det som oftest med en lovprisning av Aksel. Som hun pleide å si: «Så kom Aksel inn i mitt liv og da ble alt bra». Han svarte «Så-så», med et fornøyd, litt sjenert smil. Hun sa i sin tale på 70-årsdagen: «Før disse tredve år drømte jeg jo heller ikke om at jeg skulle få den rike gaven, å få leve resten av livet med et fint, klokt og edelt menneske. Et menneske som har hjulpet meg gjennom de bitreste prøvelsene en mor kan ha, et menneske som kunne gi meg trygghet og nærhet, og samtidig på det nensomste tatt vare på min frihet». Det siste poenget var viktig. Aksel var selve inkarnasjonen av toleranse.

Tob og Aksel var begge kunnskapsrike. Det var muligens Aksel som sto for de historiske detaljene. Både Tob og jeg kunne la raseri og fortvilelse ta overhånd. Jeg husker godt hennes stemme etter kuppet i Chile 11. september 1973. General Augustin Pinochet hadde, med god hjelp fra USA og Henry Kissinger, slått til mot president Salvador Allende, det chilenske folks parlamentarisk valgte leder. Kuppet foregikk i frihetens og demokratiets navn. Tob ringte fortvilet til meg og sa: «Nå har de slått til igjen, Liv. Vi må gjøre noe. Send et telegram til General Pinochet og be ham stoppe myrderiene».

Tob er også husket for sin mikrofonkunst, som Hartvig Kiran kalte det. «Kvar setning ho ber fram i mikrofonen, er som ein musikalsk frase», hevdet Kiran. Hun kom med frimodige ytringer i sine radiokåserier i NRK, og satte blant annet en aldri så liten pekefinger på NRKs mangeårige misjonsvirksomhet for NATO og vår NATO-Gud. Kritikken lot ikke vente på seg. *Libertas* åpnet ballet. Aftenposten og Minerva var på krigsstien. Saken kom opp i Storting og Kringkastingsråd. Redaktør Halvdan Hegtun tok den tunge avgjørelsen om å refusere hennes lørdagskåserier i 1975.

Tob ble angrepet fra mange kanter for sine politiske ståsteder. Hun var ingen feminist, noe hun presiserte

igjen og igjen. Hun var opptatt av at kvinner skulle ha et yrke, på lik linje med menn, og uttrykte glede over at kvinner utdannet seg til sveisere, platearbeidere og snekkere. Kvinners rett til lønnsarbeid og uavhengighet var målet. De skulle gjøre seg gjeldende gjennom sine yrker og fagforeninger. Hun var skeptisk til den såkalte «kvinnesak», samtidig som hennes engasjement i kvinners liv og virkelighet er sentrale i hennes arbeider. Hun hadde på mange måter en androgyn stemme i sin skrivekunst. Hun var en innlevelsens og drømmenes mester i sin forståelse av menneskers, både menn og kvinners, komplekse hjerter og sinn.

1970-tallet var politiske tider. Det var kvinnekamp og det ble blåst liv i gode 8. mars-tradisjoner. Det var Vietnam-krig og EU-debatter. Det var store demonstrasjoner, og «USA ut av Vietnam. Norge ut av NATO» runget i gatene. Det skapte angst hos de gode borgere. Ytringer og dissers frihet eller ufrihet var på dagsorden. Skolen og læreres frihet og skolens innhold førte til interpellasjoner i Stortinget fra både Høyre og Arbeiderpartiet. Høyres Wenche Lowsow, som senere skulle bli Kim Frieles partner, var en av de ledende i jakten. Hun var på Stortinget som vararepresentant i perioden 1973-1977 og som fast representant 1977-1985. Hun var, som Harald Stanghelle beskriver henne i Aftenposten 26. mai 2016: «den pertentlige og lett reaksjonære førstedamen i Oslo Høyre. Speiderlederen og rektoren. Anti-sosialisten». Lowsow gikk på Stortingets talerstol og forlangte «oppvask med alle slags krefter».

Den markante «Høyre-intellektuelle» Lars Roar Langslet interpellerte om YLIs gjøren og laden. Også tidsskriftet *Praxis*, der jeg var med i redaksjonen, ble trukket fram som uønsket. Dette førte til et større møte i Det norske Vitenskapsakademis verdige lokaler på Drammensveien i 1975. Jeg husker at Tob og Aksel, Torolf Solheim og Rønnaug Eliassen og jeg var der som «anklagede for våre meninger». Det var en høytidelig middag med mat og vin. Jeg tror det var ytringsfriheten som var dagsorden. Det ble en livlig og morsom kveld etter hvert for oss fem. Jeg tror vi følte oss som beslektede sjeler, og at vi hverken kjente oss kneblet eller satt på plass. Men det varmet godt å komme ut i frisk luft og stå sammen og puste fritt i Drammensveiens kjølige luft denne kvelden.

Tob døde 30. juni 1987. Aksel gikk bort seks år senere. Jeg besøkte Tobs grav ved Nesodden kirke ganske nylig. Det står noen røde begoniaer ved den lille gravsteinen i dag. Tob er en av 1900-tallets store, modige forfattere. Hun fortjener en stor bauta omringet av røde roser hver dag.ⁱ

Liv Mjelde

ⁱ Minnearbeid reiser komplekse spørsmål. Jeg bygger stort sett på min hukommelse, men også brev og fotografier. En kilde har vært festskriftet til Tobs 70 årsdag: *Nordens Svale. Festskrift til Torborg Nedreaas på 70-års-dagen*, redigert av

VISSTE DU AT –

da tidsskriftet *Vinduet* inviterte syv forfattere til å snakke om samtidslitteraturen i det legendariske året 1968, var Nedreaas eneste kvinne? I 2018 intervjuet *Vinduet* Dag Solstad, den yngste og eneste gjenlevende av de syv, om denne samtalen. Han nevner ikke Nedreaas med et ord. Når intervjueren tar henne opp, svarer Solstad ved å snakke om Sigurd Evensmo og Finn Carling. Det er uvisst om vi skal tolke dette som at verden ikke går fremover, men vi kan i alle fall slå fast at 50 år etter 1968 nevnes over 20 kulturmenn. Og én kvinne, én gang: Nedreaas.

NEDREAAS-KALENDEREN

Høst 2020/Vår 2021

Under finner du informasjon om to herlige Nedreaas-arrangementer. Ellers gir koronasituasjonen oss fremdeles hodebry i planleggingen av aktiviteter framover. Vi jobber som nevnt med å få på plass en byvandring i Bergen i Nedreaas sine fotspor, forhåpentligvis til våren en gang. I vår skal vi også ha vårt aller første årsmøte. Vi håper at interesserte medlemmer fra Nedreaas-selskapet vil komme og stemme over statutter og styresammensetning. Vi trenger stadig nye krefter. Årsmøtet vil også by på servering og underholdning. Følg med på Facebook og nettsiden vår.

2. november:

Litteratur på Blå arrangerer en panelsamtale med tittelen **I dybden – Torborg Nedreaas**. Den skjer på Blå, Brenneriveien 9C i Oslo, og dørene åpnes kl. 19.00. Dette blir en spennende panelsamtale med Irene Iversen, Madelen Brovold og vår Grethe Fatima Syéd. Samtalen ledes av Thea Sundstedt Baugstø. De vil diskutere interessante spørsmål som hvorfor forfatterskapet til Nedreaas fremdeles oppleves som så provoserende, slik denne høsten har vitnet om. Hva kan lesningene av det fortelle oss om oss selv? Og kanskje enda viktigere: Hva kan Torborg Nedreaas' bøker fortelle oss om menneskene? Link til fb-arrangementet finner du [her](#). Arrangementet vil dessuten bli strømmet direkte på deres fb-side.

13. november:

Høstens store begivenhet, feiringen av **Nedreaas sin fødselsdag**, 13. november, nærmer seg med stormskritt. Og da skal vi ikke bare feire bursdag, vi skal også feire Aschehous etterlengtede og betimelige nytgivelse av Herdis-trilogien. Som vanlig finner markeringen sted på Litteraturhuset i Bergen, men dessverre med begrenset publikumskapasitet på grunn av gjeldende koronarestriksjoner. Så her gjelder det å hive seg rundt og bestille billetter så snart som mulig.

Bitten Modal. Jeg var også til stede på 70 års-dagen, og Tob ga meg talen hun holdt da. En annen kilde er referater fra Stortingets spørretimer 6.februar og 15. mars 1975, 23. mars 1977.

Program for fødselsdagsmarkering med fest:

Den politiske Nedreaas. På Litteraturhuset i Bergen, Olav H. Hauge, 18.00–23.00. Billettpris: 90,- (60,- for studenter). Kjøpes elektronisk på litteraturhusets nettsider [her](#). Som medlem av selskapet får du studentpris, så da er det bare å melde seg inn dersom du ikke er medlem allerede!

18.00: Mingling, tid til å prate og kjøpe bøker og drikke

18.15: **Velkommen** ved styreleder Grethe Fatima Syéd, som presenterer nytgivelsen av Herdis-trilogien.

18.30–19.30: **Panelsamtale** om den politiske Nedreaas (og kunst og politikk mer generelt), med **Sofie Marhaug**, stipendiat i litteraturvitenskap ved Universitetet i Bergen, bidragsyter til den kommende antologien om Nedreaas sitt forfatterskap, Rødt-politiker og markant representant i Bergen bystyre og **Mimir Kristjansson**, forfatter – med blant andre bøkene *De superrike* (2011) og *Mamma er trygda* (2019) – tidligere journalist i *Klassekampen* og redaktør for *Manifest* Tidsskrift, aktivist og Rødt-politiker i Stavanger bystyre. Samtalen ledes av **Kari Jegerstedt**, litteraturviter, kjønnsforsker og medlem av styret i Nedreaas-selskapet.

20.00–20.30: **Mini-konsert** med **Albert og Elise**, et politisk folkemusikkband fra Bergen som viderefører engasjementet i folkemusikken i tradisjonen etter blant andre Woody Guthrie, Joe Hill og Pete Seeger, med egenskrevne sanger og tekster. Det gjør de i ekte Hoola Bandoola-stil og til glitrende kritikker, så her blir det garantert god stemning.

Etterpå er det bare å slå hæla i taket og fortsette festen! Vi gleder oss.

AVHANDLINGER

Madelen Brovold, stipendiat ved UiO og deltaker i panelsamtalen på Litteratur på Blå 2. november, er aktuell med sin doktoravhandling som blant annet omtaler Nedreaas. Tittel på avhandlingen er *Jødiske motiver i norsk litteratur cirka 1800-1970*. Avhandlingen undersøker hvordan det jødiske blir fremstilt i utvalgte norske skjønnlitterære verker i perioden, og formålet med den er å bidra til kunnskapen om representasjonen av jøder, jødiske motiver og det Brovold kaller «det jødiske» i norsk litteratur. Disputasen blir 11. desember, og den blir enten heldigital eller hybrid, slik at den kan følges på nettet.

FINN UT MER OM TORBORG NEDREAAS-SELSKAPET PÅ:

torborgnedreaas.no

til@torborgnedreaas.no

facebook.com/torborgnedreaas